

Teatralny Festiwal Festiwali

W niedzielne zimne popołudnie festiwal rozpoczął łódzki Teatr PST spektaklem „Lekcja” E. Ionesco. Licznie zgromadzona bełchatowska publiczność bardzo ciepło przyjęła przedstawienie, a bezpośrednio po nim równie licznie uczestniczyła w krótkim, lecz bardzo żywiołowym, otwartym spotkaniu z artystami, prowadzonym przez Marcina Wartalskiego.

O godz. 20.00 przed Miejskim Centrum Kultury rozpoczął się drugi z zapowiadanych spektakli festiwalowych, pierwszy grany w plenerze. Wystąpił Teatr FORMY z Wrocławia, prezentując przedstawienie „Babel”. Mimo niesprzyjającej aury publiczność dopisała i serdecznie przyjęła artystów. Po krótkiej przerwie w sali teatralnej MCK odbyła się pierwsza dyskusja festiwalowa, prowadzona przez Józefinę Halinę Bartyzel. Dyskusja ciekawa i intrygująca, a tematy w niej poruszane intrygowały i inspirowały wzajemnie artystów i widzów. Mimo późnej niedzielnej pory (spotkanie rozpoczęło się o 21.40) wymiana wzajemnych wrażeń po spektaklu i pytań kierowanych do artystów trwała w najlepsze ponad godzinę!

Publiczność jaka pojawiła się podczas obu spektakli to nie tylko młodzież, ale i dorośli oraz dzieci (!). Przyjemnie było zobaczyć, że w Bełchatowie istnieje tak mocne środowisko teatralne i ludzie, którzy nie boją się zadawać trudnych pytań artystom, chcą dyskutować i polemizować. Należy pamiętać, że teatry, które zaprezentowały się w Bełchatowie, prezentują dwie odmienne techniki i różne spojrzenie na sztukę teatru. Teatr PST jest teatrem małych form, otwartym na pomysły z zewnątrz. Pracuje w oparciu o metody wielkich twórców systemów aktorskich: Konstantego Siergiejewicza Stanisławskiego i Michaiła Czechowa, którzy postawili sobie za cel uwypuklenie prawdy w wypowiedzi scenicznej. Kierownikiem zespołu jest Przemysław Sowa.

Natomiast Teatr FORMY – założony w 1996 r. przez Józefa Markockiego (prowadzony przez niego do tej pory), wyrósł z doświadczeń Wrocławskiego Teatru Pantomimy i szkoły Henryka Tomaszewskiego. W centrum zainteresowania zarówno Józefa Markockiego, jak i całej formacji znajduje się człowiek i jego problemy na tle wyzwań, jakie stawia przed nim współczesny świat. To, w jaki sposób oba teatry zostały przyjęte, potwierdza słuszność postanowienia o wyjściu Łódzkich Spotkań Teatralnych w region i pokazuje, że wszędzie spotkać można ludzi spragnionych obcowania z teatrem innym niż repertuarowy, komercyjny. Obcowania z teatrem poszukującym, awangardowym. Ludzie, którzy nie boją się wyzwań.

* * *

W drugi wrześniowy weekend 36. Łódzkie Spotkania Teatralne gościły w Miejskim Domu Kultury w Radomsku. To właśnie tu festiwal po raz pierwszy zaistniał w swojej regionalnej odsłonie. W 2011 roku spektaklem „Pandora” wrocławskiego Teatru FORMY Spotkania zaczęły „wychodzić” w region. Zadanie, które na początku wydawało się niezwykle karkołomne organizacyjnie, w każdej z dotychczasowych edycji nabiera rozpędu. „Ulro” gdańskiego Teatru SNÓW i interdyscyplinarne widowisko „**Marzenia do spełnienia**” przygotowane przez MDK Radomsko są na to najlepszymi dowodami.

W sobotę o godz. 20.00 artyści gdańskiego Teatru SNÓW zaprosili widzów do krainy Ulro – miejsca wysoko rozwiniętego, uporządkowanego, idealnego. Na naszych oczach stworzyli świat doskonały, taki, w którym panuje ład, porządek i dyscyplina. Świat, w którym zaspokajane są wszystkie (czy aby na pewno?) potrzeby i, w którym nie wypada, wręcz nie wolno być nieszczęśliwym... Okazuje się jednak, że w tym perfekcyjnym świecie czegoś brakuje, że na margines przesunięta została, tak ważna w życiu, sfera sacrum. Stało się więc Ulro symbolem tęsknoty, krainą duchowych cierpień, gdzie człowiek zostaje zniewolony przez przymus bycia szczęśliwym. Jedynym ratunkiem od

stechnicyzowanego, precyzyjnie uporządkowanego świata okazuje się być sztuka. Spektaklem „Ulro” gdańscy artyści postawili wiele ważnych pytań, wpisując się tym samym w nurt teatralnej alternatywy – zaangażowanej społecznie, interwencyjnej i działającej. Te idee świetnie odczytała radomszczańska publiczność, która po spektaklu wzięła udział w otwartej dyskusji prowadzonej przez Józefinę Halinę Bartyzel. W trakcie spotkania widzów z artystami jednym z najważniejszych poruszonych tematów był problem wolności jednostki w kontekście artystycznym i społecznym. Niezwykle ważna rozmowa wskazująca na teatr jako narzędzie i miejsce publicznej debaty.

Z sobotnim spektaklem ideowo korespondowało interdyscyplinarne widowisko „Marzenia do spełnienia” przygotowane przez MDK Radomsko, które widzowie mogli obejrzeć w niedzielne popołudnie. Młodzi artyści stworzyli pełen pasji i zaangażowania spektakl,

w którym dotknęli niezwykle ważnego tematu - społecznego wykluczenia jednostki, jej samotności, wyobcowania i marginalizacji. Przy pomocy skromnych środków wyrazu, ale za to z dbałością o prawdę sceniczną opowiedzieli o ważnej społecznie sprawie.

Pospektaklowa rozmowa potwierdziła, że promowanie w regionie teatralnej alternatywy, która prowokuje do zadawania ważnych pytań, poszukuje odpowiedzi, zmusza do dyskusji, dotyka tematów trudnych i ważnych społecznie, ma sens.

ŁST po raz 6 zostały dofinansowane ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Patronat honorowy nad Spotkaniami objął Marszałek Województwa Łódzkiego - Witold Stępień.

Foto: archiwum ŁST